

The Smoke

č. 123

/Dým č. 555/

Vystup

člověče tohoto věku

vystup a odpočiň si

nech aspoň chvíli dýchat své tělo a svou duši

bez předpisů a automatickejšch nálad

Vystup

vykašli se na Měsíc a Mars a Venuši

a radši se koukni kolem

Nejní tu hesky?

Vystup z bytu

a nasedni do starýho autáku romantiky

odveze tě snad k rezervaci a tady

čeká

práce pro člověka!

Ne, tady ještě není plnoautomatisace

tady žije les a ten chce ruce a mozek

a ochranu! a ochranu! a ochranu!!

Tady ještě Bajchás a Vidíš

Tady jo

chvíli

Než se vrátíš do Prostoru hvězd

k počítačům továren

blikajícím mašinám

pustotě planet

A tato chvíle budiž pochválena

jak řekl kdysi kdosi.....

Re Port až

dodal Al -Uoh z 2I-Pózu /Arábie/

Na Mersu i na Venuši
lidi napínají uši
Porta je tu jak se sluší
pro ty s romantickou duší.....

Tímto proslovem zahájil Slávek Kolář letošní Portu ve staříčké Sportovní hale v centru Prahy. Romantici z celého světa i okolí se sem jako každoročně sjeli za dobrou písničkou, vycházející původně z tradic tuláckých písní z Čech a vyvíjejících se přes uchování písní lidových, národních, rebelantských a bojových až k renesanci beatu, rocku, hardrocku, jazzu a dalších dnes už nepřeberných odrůd trampské muziky

Porta ovládla Prahu. Indové, Mexičané, Řekové, Číňané, Turci, Arabové, Černoši a vůbec všechny národy tu byly zastoupeny aspoň jednou kapelou. A to po výběrových zemských a kontinentálních předkolech! Hrál se tu na ulicích, prehistorických náměstíčkách, v parcích, na letištích i v raketodronu, kde vlastně všechno začínalo, neboť tady se potkávali účastníci poprvé. Nástroje vytažené z muzeí nebo pečlivě uschovávané doma trubky, flétny, bubínky, elektrické kytary - a dokonce i několik kytar akustických!

Všechno vlasné vypuklo hned první den odpoledne při "Ohledech zpět". To byla fonotéka Jerzyho Blacka z historických nahrávek Porty. A tak jsme mohli slyšet vzácné věci - z prvních Port celosvětových /poslední písně Dylanovy a Lennonovy, hra Jiřího Stivína, maďarský rock atd./ ale i z těch prvních českých ročníků! To se ještě hrála hudba na akustické kytary, banja, housle a kloví, jak se ty nástroje jmenovaly. Cestáři, Toronto, Spiritual kvintett, Hoboes, Pacifik, Ebenové, Marsyas, Flek - prostě zajímavá, prostá i když málo barevná hudba. A texty těch písní? Na tehdejší dobu jistě poetické, ale hýřily pro nás dnes už nepochopitelnými pojmy.

Večer propukla pravá přehlídka a sutěž o některou z keramických cen. Je potěšitelné, že většina kapel přestává kopírovat staré styly/ nebo vůbec hrát

kompetentní tehdejší skladby/ale začínají si hledat nové cesty. Různými způsoby-kombinací stylů, využitím nových nástrojů do původních nahrávek, předem natočenými zvuky vkládanými do skladeb apod.

Někdy se to konzervativním divákům nelíbilo, zvláště při vystoupení skupiny Newolaj/ poprvé zde použila jinde dávno běžné syntezátory. Myslíme si ale, že nesouhlas se dá projevovat i jinak než pouštěním raketek na jevišti. Tyhle hračky z produkci "newsuzik" by se na Portě objevovat nemusely! Objevilo se naopak i několik kapel, hrajících vyle- ženě tradičním až country stylem. Tady se ale už asi moc objevit nedá.

Překvapení večera přišlo od místní skupiny z Čech od kapely Boboys. Skladby bratří Klíčů z Prahy 6- Kladna upoutaly celou svojí obyčejností a přitom moderním pojetím, svými romantickými, ale dnešními texty. A k tomu hráli jen na staré akustické kytary. Zaslouženě skončili druzí, hned za zkušenými Brouky z Anglie. Další pořadí jistě všichni už znáte z tis- ku a reportáže z Young Worldu.

A organizaci? Skvělá. Pohetová doprava, krásná výzdo- ba, vynikající obecnstvo, dostatek ubytovacích pro- tor, hudební muzea otevřena ve dne v noci, výstava z historie Porty ve fotografii, koncerty, fenotéky, re- citály všech stylů, prostě nadílka pro všechny.

Ani plukovník kosmoletectva Cid, který přiletěl na Portu až z expedice na Venuši, nelituje cesty/ viz jeho slova: přiletěl jsem, uslyšel jsem a vezu nah- rávky s sebou. Příští rok doufám už tady budu s naší novou kapelou Venatit/

Ne a tím snad můžeme ukončit reportage z letošní Porty. Na te příští se s ad sejdeme zase- tence- krát už doufejme v nové, větší /akusticky a emer- geticky lépe vybavené/ hale, postavené a téměř dokončené nedaleko pražského kosmodromu .

A teď už zbývá jen festivalový pozdrav -

Hey

Tramp je duše poetická

Pavoučí síť silnic
nás odvádějí
z výroben šroubů nelidkosti
k tichům a klidům
zelených rájů

A ohně
ohně vydáme ve snu
-bez trubíc, bez smů-
hořící dřevěná krása.
Neros

aproti seděla
chtěla se milovat
Jak ale?
Kdy ale?
Už je to holka tak!
Odlétám do oblak.

Tazalek

Jedu
Jedu
závratnou rychlostí
toužím vzlétnout pryč
Ale kam?
Není taková rychlost.

Al-uh

Šli jste před námi
a ukázali cestu
Šli jste před námi
a sbohem dali městu

My teď za vámi
si zajdem na fiestu
My teď za vámi
jdem vsťříc volbě-
-ši trestu?

Autá ukání
a já se hrabu v kles-
tu
hlídám se spaní
zelenou nosím vestu

Chodím se zbrání
a vím ty někde žes tu
-strom se naklání
Neujdeš mýmu trestu!

Pita

Poznání hnusné nevidomé
přešlo kolem mne v náladě
šacplivlo si
nemám tě rád
nemám tě rád
křičím já

bosý

Daf

Inhoj

už třetí konference na nejvyšší úrovni probíhala za zavřenými dveřmi"/jak se také říká australské korálové bariéře/.Všeobecně se soudilo,že konečně po několika ústupcích z obou stran přinese zásadní vyřešení vleklých pro blémů s delfino-žraločími válkami.Mý hrdý národ delfinů,savců úspěšně soupeřících s nyní takřka vyhynulým Homo sapiensem nemůžeme přece dopustit,aby bylo díky výstředkům žraločích výrostků porušené příměří uzavřené před osmácti dny na Kanárských ostrovech.

Jak vyplývá z oficiálního komuniké,zástupci žraločí strany se nejvíce pohoršovali nad archaickým oslovením"masnáci",které používá náš národ pro jejich označení s tím,že oni,tedy žraloci,nejsou jenom na masitá jídla.Ale my dobře víme,že pod touto průhlednou zástěrkou žraločí propagandy se skrývají jejich cíle k ovládnutí všech dostupných moří,řek,potoků ba i louží.Pryč s jejich šovinismem.Očekávejte další zprávy.

Kvalitativní rozlišení drbů

- kolujících o prvním velkém vandru na Měsíc v oblasti-Moře bouří. sepsal Inhoj
- Drb povětrný-drů vzniklý esapeleedneodposlechem větrů vanoucích od měsíce.
- Drb formule Fata morgána-drů zjištěný pomocí silného dalekohledu zaměřeného na Měsíc
- Drb formule Zajíc v pytlí-informace získaná od něko ho,o kterém s určitostí nevíme,že zná někoho,který má zaručené zprávy,že ten,který měl být na besedě s někým,kdo prý na vlastní uši zaslechl jednoho z účastníků výpravy o něčem nesoúvislé hovorit,pokud si ovšem hlas nespletl s hlasem svého domácího robota,je opravdu on a ne jeho brácha-jednovaječná dvojče.
- Drb podezřelý-informace odposlecnutá vlastní osobou,ale natolik důvěryhodná,neskutečná a šokující,že to snad ani není pravda.

Texty co se těžko sháněj
Blueseeo Andělských křídlech

historická píseň Portáka-hrávali kdysi Wyjou

Nejspíš si sednu na soudek s dynamitem
zapálím svičku a rozloučím se s bytem
do kapsy strčím si láhev alkoholu
na cestě vzhůru- než poletím zase dolů

Příštího rána vstanu a budu jinej
lehkej jak pírko a přitom celej bílej
najednou zjistím že nemám vlastně nemám tělo
stejně by v mracích při letu překáželo

Unavenej se večer uložím na kutě
jak ale usnout když mne tlačí perutě
andělská křídla nosit není žádný med
stále mne nutí z boku na bok obracet

Tak jsme si myslel že se v nebi budu mít
s anděli zpívat na loži z oblaků snít
zatím se trápím jen s andělskou perutí
snad rada Boží mi povolí sejmutí

Nebeská rada se slétla k zasedání
proč sundat křídla vždyť je má na lítání
jaképak tlačí, ať je rád že je v nobi
sněm kvůli křídům není snad zapotřebí

Tak nebem lítám raděj bych chodil po svých
křídla mě tlačí andělům jsem jen pro smích
namísto, s rájem setkal jsem se s nevděkem
/:proboha pusťte mě z nebe já chci být zas člověkem

Trest

sapsal řešák

Číst už nemíním. Jsou tady moc chytré knihy, kterým bych dobře nerozuměl, a tak raději budu psát. Lidé žijí v klidu, jejich život plyne jako řada na mořském dně. Stereotyp a tradice jsou ve větší úctě než dřív. Není divu - přes dvě stě let sídlí jedna vláda v jednom hlavním městě pro celou zeměkouli. Mír a klid - kdyby nebylo strašlivé války před dvěma sty lety - trvá vlastně ještě dále. Pečlivě zpracovaná leží tato válka mezi "dvěma světy" v propastech archivů a dále v zakázaných vyprávěních obyčejných lidí. Jediný zápas jenž od té doby ještě platí, brzy bude zrušen - přijde doba, kdy se i na tuto pohádku zapomene.

S železnou pravidelností musím zaznamenat ještě jednu věc, která možná způsobila smrt mého přítele a která mne proto neustále trápí.

Tedy - můj přítel doktor Laben byl myslitel. Není to zrovna moderní věc, a i já musím konstatovat, že mí jeho chování občas připadalo velmi podivné. Četl kupříkladu knihy ještě z dvacátého století, hrabal se ve staré korespondenci z oněch let - a nakonec došel k závěru, že celé lidstvo, které ještě žije na této planetě, je odsouzeno k vymření. Mohlo by se to zdát logické / každý rok ubývá okolo desetimilionů lidí /, naši uznávaní historikové tvrdí, že je to přirozený trend, brání se populační explozí. - nicméně v poslední době se i já přikláním k té bláznivé přítelově vizi. Laben mi totiž jednoho dne skutečně nasadil brouka do hlavy. Vyprávěl mi tehdy o svých výzkumech, což je pro něho konec konců typické. Tentokrát však přede mne na závěr přednášky / dá se to stěží nazvat jinak / položil na stůl balík dopisů. Byly vesměs ze třetího srpnového desetiletí let 1980-1990 "Padělky", prohlásil jsem pohrdavě, "nebo spíš recese!"

A teď jsem konečně svého přítele vyvedl z míry. V životě jsem před tím neviděl doktora tak rozčileného - až nyní... Zbrunátněl a vytřeštil nepřítomně oči. Chytil mne za košili a začal se mnou eloumat. =o

Hotový šílenec!

"Ty nevidíš jak se blíží konec? Pořád nechápeš? Vždyť to co po léta se provádí, vůbec není osvěžovací zvyk!"

Jak se mi zdála pro tu chvíli jeho pravda nesmyslná! Snažil jsem se jej ovšem uklidnit tím, že jsem mu od té chvíle na všechny příkyvoval. Nevěřil mi. Odešel jsem a od té doby jsem ho živého neviděl.... K této zdánlivě nejasné scéně bych poznamenal: Jak je známo, každý rok ve dnech 10 až 20 srpna se na světě provádí tzv. osvěžující povinnost. Znamená to, že každý občan bez výjimky dostane malou tabletku pro duševní svěžest, kterou před zraky odborníka spočkne. Na lůžku pak upadne do stavu malátnosti, který trvá právě do 20 srpna. Význační lidé ještě navíc vstoupí do vzlátní izolované místnosti, kde vlivem nějakých přístrojů/sám pořádně nevím, jak se to provádí/spí nepřetržitě oněch deset dní. Tvrdí se, že takové preparáty brali lidé technické civilizace již okolo roku 1980. Snad ba se téhle obyčejné poznámce mohlo uvěřit, a také se všeobecně věří, bez pozastavování se nad ní. Můj přítel a jeho dopisy/ručně psané v období malátnosti!/však tvrdili něco jiného: v letech sedumdesátých i osmdesátých neměli lidé o těchto/jak se přítel vyjádřil/lécích ani poněti! Dokonce i za let devadesátých, v době oné příšerně války, nebyl takový přípravek znám. Válka pak skončila a počet lidí klesl na miliardu. Teprve pak prý začaly dny svěžesti! Přesto pokles stále pokračuje....

Až mě zamrazí při jeho domněnkách. Přítel se pokusil své teorie uveřejnit, ale bez výsledku. Bylo to právě v první třetině srpna. Za týden po osvěžující době byl pak nalezen jen otisk jeho hlavy na polštáři lůžka. Vše, co po něm zbylo.

Ne nejsem blázen, Je to fantastické, ale je to tak. Neskutečné teorie mi teď připadaly jako hračky proti způsobu jeho zmizení.

Je na místě konstatovat, že se nacházím právě v tom pokoji kde se přítel před rokem ztratil. Přišli si totiž pro mne pánové ze zdravotní čety a žádali, abych se patričně ustrojil a šel s nimi. Dovedli mě pak sem. Na moji maličkost posléze asi zapomněli..

Je ovšem desátého, a proto je mi to spíš nepříjemné.

Kromě toho zde sedím zamčený. Že by také omyl? S uderem dvanácté/tedy před dvaceti minutami/jsem si vzal dotyčný prášek, přichystaný na stole. Jak jsem již naznačil, postupem doby jsem shlédával na přítelově teorii lecos zajímavého. Nešlo mi např. klad do hlavy proč.....

Moment za chvíli budu pokračovat. Poněkud se mi zatočila hlava. Nakonec tohle psaní je jen pro ukrácení dlouhé chvíle. No nic, už je to v pořádku.... Zajímalo mě především, že - a já jsem se za tuhle stránku věci nejvíce styděl/laben činil odpovědnou za válku naší vítěznou válku vládu, což je podle mne něco neslýchaného. Ve stavu záchvatu, o němž jsem již psal přímo řekl, že "dech smrti se roztáhl nad lidstvem, a jediný výsledek poslední války je, slovinci, kteří prodlužují naše umírání, se sami stali obětí. I oni musejí brát "osvěžující přípravky" - Po těchto slovech jsem uraženě odešel. Vskutku - to bylo neslýchané! Chudák doktor. Přítel... Probohu! To ne tohle by přece neudělali!

Po vás a po vašich stopách jdou máje černé myšlenky doktore. Musím se přiznat. Tuším že pravda je na dosah, zde - na vašem polštáři... Ne, rouhám se, zasloužím trest!

Ta hlava bolí víc a víc. No není divu, když si takhle drásám mozek. Na jedné straně bych byl schopen uvěřit, to cítím. Na druhé straně docela určitě popírám tuto možnost - možnost.... Nebo se bojím ji nepopírat, k čemu by vlastně byla pravda. Co by se stalo, kdyby to vše byla pravda a všichni o tom věděli? Ne, nebudu už na to myslet. Konečně jsem se já tupec, dovtípil, proč jsem tady. Cítím váš dech na této přikrývce, doktore. Chce se mi spát. Všechno nějak uběhne. Je tma váš otisk leží vedle mne... Vlastně jste tehdy určitě ještě nespali, vždyť máte otevřené oči... Jsou podivuhodné. Lesknou se jakoby ještě žily...

navíc text navíc text navíc text navíc text
tentokrát prehistorická trampská
/na čestné žádosti/

Potkal potkan potkana
Pod kamenem pod kamenem
Počkat pane potkane
Ať se vám nic nestane

Pod kamene potkala
kočka kočku kočka kočku
Kampak kočko spěcháte
táží se vás pe-páté

Ty dvě kočky potkaly
pod kamenem dva potkany
Kočky na ně skočily
zbaštily je za chvíli

Přiběhl tam černý pes
kočky sbledly kočky sbledly
snědl kočky k večeři
a pak usnul pod keři

Tou dobou však náhodou
jeli tudy čtyři páni
k obědu je u nich dnes
knedlík-zelí-černý pes.

Dodáváme pro informaci: tato píseň je typická pro
minulá století—již tehdy bojovala za ochranu
zvěře, a to i tzv. domácí/kočky, potkan, pes/
kterou ještě v tehdejší době páni/ "lepší lidé"/
pojídali. Kdyby věděli, že mi se na kočky a krysy
budem jezdit dívat na safari!

S K L A D

Ing Bystré oko začal žít s doc dr Tykadlovou.
Nechť je jim meziplanetární prostor lehký.

Apple Rob a Douglas Buld uspořádali každoroční přechod Kypy Mountains za velice obtížných podmínek. Na 756 km dlouhé trase mnoho zdatných kamarádů horolezců/vlastně Kypolezců, nebot tam jsou mnohem obtížnější podmínky než v horách/velice obtížně překonávalo podmínky, 326 se jich utopilo v bažinách, 236 zbloudilo v mlze a zmizelo navždy, 632 vzdalo 0,5 km po startu a vrátilo se domů, 362 zachvátil zlý wasserman, 6 se jich oddalo poustevnickému životu v opuštěných pralomech, 3 se zahodili s letnovými ženami a do cíle dorazili dva Apple Rob a Douglas Buld.

V podmořských hlubiných jamách se usadil prý zvláště ní kmen trampů. Říkají si Tachesilkowe. Na jejich potlacy pod Vlčí skálou se sjíždí širá vodní veřejnost, ve žlutých ponorkách přijeli i zástupci pozemské smečky.

Do našeho ustavu pro nevléčitelné trampy a tím i naší již tak přeplněné rezervace přibyl nový člen. Je jím jakýsi toulavý pes s bilou, narezlou srstí, chycený při rozdělování ohně mimo vyhražené území.

V nakladatelství Sakrafon vychází nově vydaná kniha starých trampských písní, jakési tehdejší sci-fi v hudební tvorbě-písně kosmické.

Na videodeskách se konečně objevila i naše krásná lidová píseň. Za doprovodu kapely Austrálie deskudesk nazpívala a natančila skupina Sedmikrásky, hudbu a texty lidových písní složil náš známí Ynhoy.

V příštím roce vyjde další, již 27 díl sebraných spisů sůtrampské historické spisovatelky Kavčete. Ve vydání díla se prý bude pokračovat i v dalších desetiletích.

Příspěvky jste poslali na Al -noha.
Překlepy na hlubotisku hlubotiskový šotek Jáchym.
Toto číslo vyšlo 31/12 2079!!!